

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudcem JUDr. Jiřím Křivancem v právní věci žalobce: [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], právně zastoupeného Mgr. Petrem Smejkaem, advokátem se sídlem Na Sadech 21, České Budějovice, proti žalovanému: Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti České republiky, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, o zaplacení částky 125.061,- Kč s příslušenstvím,

t a k t o :

- I. Řízení se co do částky 23.514,- Kč s úrokem z prodlení ve výši repo sazby ČNB navýšené o 7 procentních bodů jdoucím od 20.9. 2009 do zaplacení **zastavuje**.
- II. V části, v níž se žalobce domáhal zaplacení částky 595,- Kč s úrokem z prodlení ve výši repo sazby ČNB navýšené o 7 procentních bodů jdoucím od 20.9. 2009 do zaplacení, **se žaloba zamítá**.
- III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci částku 100.952,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,5 % ročně jdoucím od 20.9. 2009 do 31.12. 2009 a za dobu od 1.1. 2010 do zaplacení s ročním úrokem z prodlení ve výši, která odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení žalovaného, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku.
- IV. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku 35.364,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou k soudu domáhal proti žalovanému zaplacení částky 125.061,- Kč. Žalobu odůvodnil tím, že proti žalobci bylo usnesením Policie ČR ze dne 11.4. 2005, ČTS:PJC-

89/TČ-HK-2004 zahájeno trestní stíhání pro trestný čin nekalé soutěže podle ustanovení § 149 trestního zákona. Proti uvedenému usnesení si podal žalobce stížnost, která byla usnesením Krajského státního zástupce ze dne 3.5. 2005 pod č.j. KZV20/2005-14 zamítnuta. Na žalobce byla u Krajského soudu v Českých Budějovicích podána obžaloba pro trestný čin nekalé soutěže, u níž bylo po projednání věci v hlavním líčení rozhodnuto tak, že žalobce byl uznán vinným trestným činem nekalé soutěže a rozsudkem ze dne 18.1. 2007, č.j. 16 T 14/2006-677 mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let a zároveň mu byl uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce obchodního zástupce na dva roky. Druhým výrokem byl částečně pro nepatrnou část dílčích útoků obžaloby zproštěn. Proti rozsudku soudu prvního stupně podal žalobce odvolání, které bylo Vrchním soudem v Praze usnesením ze dne 23.4. 2007, č.j. 6 To 10/2007, zamítnuto. Žalobce podal proti rozhodnutí odvolacího soudu dovolání, Nejvyšší soud ČR usnesením ze dne 12.9. 2007, sp.zn. 5 Tdo 916/2007 jak usnesení odvolacího soudu, tak jemu předcházející rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích v odsuzující části zrušil a přikázal soudu prvního stupně, aby o věci znovu jednal a rozhodl. Krajský soud v Českých Budějovicích poté rozsudkem ze dne 28.1. 2009, č.j. 16 T 2/2008-822, žalobce obžaloby zcela zprostil podle § 226 písm. b) trestního řádu, s tím, že jednání žalobce není trestným činem. Státní zástupce si proti rozhodnutí soudu prvního stupně podal odvolání, které následně vzal zpět. Žalobci v souvislosti s trestním stíháním vznikla újma majetková i nemajetková. Majetková újma spočívala v úhradě nákladů obhajoby v částce 25.061,- Kč. Tuto odměnu žalobce zaplatil svému obhájci dne 17.3. 2009. Kromě majetkové újmy žalobce požadoval náhradu újmy nemajetkové ve formě přiměřeného peněžního zadostiučinění v částce 100.000,- Kč. Tento svůj požadavek žalobce odůvodnil závažností vzniklé újmy spočívající v okolnostech v zásadě dvojího druhu. Celá trestní věc žalobce byla poměrně viditelně medializována, a to ve dvou celostátně vycházejících denících. To, že o probíhajícím trestním řízení proti obžalovanému byla tímto způsobem informována veřejnost, výrazným způsobem zasáhlo do občanské cti a lidské důstojnosti žalobce. O probíhajícím trestním řízení se v důsledku charakteru věci samozřejmě dozvěděl i tehdejší zaměstnavatel žalobce, který v řízení vystupoval jako svědek a trestní řízení tak poškodilo žalobce i v zaměstnání. Sám fakt, že žalobce je trestně stíhán, musel jej zasáhnout i v jeho soukromém rodinném životě, musel zasáhnout i do jeho psychiky. Druhý zásah do nemajetkové sféry žalobce spočíval v samotném výkonu trestu zákazu činnosti. Původní odsuzující rozsudek nabyl právní moci dnem vyhlášení usnesení Vrchního soudu v Praze, tj. dnem 23.4. 2007. Tímto dnem bylo žalobci zakázáno vykonávat funkci obchodního zástupce a tento trest vykonával až do dne, kdy se dozvěděl o jeho zrušení v důsledku usnesení Nejvyššího soudu ČR, což bylo dne 13.2. 2008. Trest tak vykonával téměř 10 měsíců. Funkci obchodního zástupce vykonával žalobce zdařile a byl vždy kladně hodnocen po profesní stránce. Pokud nemohl 10 měsíců svoji práci vykonávat, bylo mu výrazným způsobem zasaženo do jeho základního lidského práva zaručeného mu čl. 26 Listiny základních práv a svobod, tj. práva na svobodnou volbu povolání. Již samotné probíhající trestní řízení v rovině mimoprávní výrazným způsobem omezovalo žalobce ve svobodné volbě povolání, neboť logicky potencionální zaměstnavatel při vědomí trestního stíhání žalobce bral v úvahu to, z čeho je žalobce stíhán. Žalobce uplatil dopisem ze dne 18.3. 2009 doručeným žalovanému dne 19.3. 2009 nárok na náhradu škody a náhradu nemajetkové újmy. Žalovaný žádost přijal, dopisem ze dne 15.4. 2009 sdělil žalobci, že jeho žádost prošetří a bude jej o výsledku prošetření informovat. Od té doby žalobce žádnou zprávu neobdržel.

Žalovaný ve své vyjádření k žalobě uvedl, že žalobci byla na náhradu nákladů obhajoby poukázána částka 23.514,- Kč. Pokud jde o náhradu nemajetkové újmy, dle žalovaného plně dostačuje konstatování, že došlo k porušení práva a vyslovení omluvy za nezákonný postup ve stanovisku ze dne 20.10. 2009.

Při jednání konaném dne 2.2. 2010 účastníci učinili nesporným, že na náhradu nákladů obhajoby zbývá k uhrazení ještě částka 952,- Kč.

Žalovaný učinil nesporným průběh trestního řízení proti žalobci.

Soud ve věci provedl důkaz listinami, ze kterých zjistil tyto skutečnosti. Právní zástupce vyúčtoval žalovanému částku 25.061,- Kč jako odměnu za právní služby a hotové výdaje včetně DPH. Tato částka byla na účet právního zástupce žalobce uhrazena dne 17.3. 2009. Žalobce dopisem ze dne 18.3. 2009 uplatnil u žalovaného nárok na náhradu škody spočívající v hotových výdajích a v nemajetkové újmě, žádost byla žalovanému doručena dne 19.3. 2009. Dopisem ze dne 15.4. 2009 bylo doručení žádosti žalobce žalovaným potvrzeno.

Z novinových článků ze dne 25.10. 2006 má soud za prokázané, že trestní stíhání žalobce bylo zveřejněno v regionálním mutaci Mladé Fronty DNES a dále v Českobudějovickém deníku, kdy z těchto článků je zřejmé, jaké konkrétní jednání bylo žalobci jakožto obchodnímu zástupci kladeno za vinu.

Ze spisu Krajského soudu v Českých Budějovicích sp.zn. 16 T 14/2006 má soud za prokázaný průběh trestního řízení vůči žalobci. Usnesením ze dne 11.4. 2005 bylo zahájeno trestní stíhání žalobce pro trestný čin nekalé soutěže, proti němuž si žalobce podal stížnost, která byla krajským státním zástupcem zamítnuta. Usnesením ze dne 15.9. 2005 bylo vydáno další usnesení o zahájení trestního stíhání pro ten samý trestný čin, avšak pro jiné skutky. Též proti tomuto usnesení si podal žalobce stížnost a i v tomto případě byla stížnost krajským státním zástupcem zamítnuta. V hlavním líčení byl žalobce rozsudkem ze dne 18.1. 2007, č.j. 16 T 14/2006-677, uznán vinným ze spáchání trestného činu nekalé soutěže a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců s podmíněným odkladem na dobu dvou let a dále trest zákazu činnosti po dobu dvou let. Proti tomuto rozsudku se žalobce odvolal, Vrchní soud jako soud odvolací usnesením ze dne 23.4. 2007, sp.zn. 6 To 10/2007, odvolání jako nedůvodné zamítl. Žalobce následně podal dovolání k Nejvyššímu soudu ČR, který svým usnesením ze dne 12.9. 2007, č.j. 5 Tdo 916/2007, usnesení odvolacího soudu i rozhodnutí soudu prvního stupně zrušil a přikázal Krajskému soudu v Českých Budějovicích, aby o věci znovu jednal a rozhodl. Krajský soud v Českých Budějovicích pak rozsudkem ze dne 28.1. 2009, č.j. 16 T 2/2008-822, žalobce obžaloby zcela zprostil.

S ohledem na skutečnost, že žalobce vzal částečně žalobu zpět co do částky 23.514,- Kč, když tato částka mu byla v měsíci listopadu 2009 zaplácena, postupoval soud dle § 96 o.s.ř. a řízení co do částky 23.514,- Kč s příslušenstvím zastavil.

Podle § 31 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo na nápravu nesprávného úředního postupu. Podle § 3 citovaného ustanovení náklady zastoupení jsou součástí nákladů řízení. Zahrnují účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu za zastupování. Výše této odměny se určí podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně. Tímto předpisem je vyhláška č. 177/1996 Sb.. Hodnota jednoho úkonu právní služby činila dle § 10 odst. 3 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve spojení s ustanovením § 7 vyhlášky, částku 500,- Kč. Z této částky byly žalovaným kráceny dva úkony právní služby za podání stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání na jednu polovinu, tedy na částku 250,- Kč.

Účastníci v řízení učinili nesporným, že na náklady řízení zbývá k doplacení částka 952,- Kč, když při jednání došlo k objasnění, z jakého důvodu vznikl rozdíl mezi požadovanou částkou a částkou proplácenou. Rozdíl spočíval v tom, že oproti vyúčtování žalobce nebyla ze strany žalovaného v důsledku přehlédnutí ve vyúčtování proplácena částka 500,- Kč představující jeden úkon právní služby a jeden režijní paušál v částce 300,- Kč, obojí pak společně s DPH. Na náklady řízení představující náklady obhajoby tak žalobci celkem bude proplácena částka 24.466,- Kč. Vzhledem k tomu, že mezi účastníky bylo učiněno nesporným, že k doplacení nákladů řízení obhajoby zbývá doplatit částka 952,- Kč, soud otázku nákladů obhajoby blíže neodůvodňuje.

Co do zbytku oproti vyúčtování v částce 595,- Kč soud žalobu zamítl, neboť je toho názoru, že v případě podání stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání se nejedná o úkon ve věci samé, nýbrž se jedná o úkon dle § 11 odst. 2 písm. c) a odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. a krácení o dvě poloviny úkonů právní služby a na to navazující DPH bylo v pořádku.

Podle § 31a zákona č. 82/1998 Sb., bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 citovaného ustanovení zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

Zásadní spor mezi stranami byl v otázce, zda žalobci přísluší finanční odškodnění za nemajetkovou újmu či zda postačuje pouze konstatování porušení zákona a omluva. Soud vážil všechny okolnosti, které v průběhu řízení vyšly najevo a dospěl k závěru, že finanční odškodnění je žalobcem požadováno důvodně a ztotožnil se i s vyšší požadované částky. Institut nemajetkové újmy je v právním řádu zakotven poměrně krátkou dobu a judikatura v otázce, v jaké výši finanční odškodnění případně přiznat, jaké okolnosti pro jeho vyčíslení je třeba považovat za rozhodující, není ohledně těchto otázek dosud ustálena a je proto věcí každého jednotlivého soudce, aby podle okolností konkrétního případu zvážil, zda a v jaké výši finanční odškodnění přiznat. Pro posouzení důvodnosti částky 100.000,- Kč soud proto vážil jednak tu skutečnost, že trestní stíhání žalobce bylo veřejně mediálně prezentováno, byť v regionálním tisku, avšak žalobce jako obchodní zástupce se pohyboval též v regionu jižních Čech a zcela zákonitě zveřejnění informace o jeho trestním stíhání musela žalobci činit potíže a v odborných kruzích, ve kterých se pohyboval, byla tato informace nepochybně určitým způsobem známa. Význam pro posouzení výše požadované částky má dále dle názoru soudu i ten fakt, že žalobci bylo pravomocným rozhodnutím Vrchního soudu v Praze znemožněno funkci obchodního zástupce vykonávat, a to po dobu deseti měsíců. Jedná se o dobu poměrně dlouhou, kdy žalobce nemohl vykonávat zaměstnání, kterému se do té doby plně věnoval. Za situace, kdy tento trest zákazu činnosti byl později zrušen a nebyl znovu uložen, má soud za to, že i samotný fakt uložení trestu zákazu činnosti a jeho délka má na výši finančního odškodnění svůj vliv. Soud znovu opakuje, že dosavadní judikatura neposkytuje žádné konkrétní vodítko, v jaké výši finanční odškodnění nemajetkové újmy přiznávat, soud proto jako další měřítko zvolil porovnání s průměrným měsíčním příjmem v České republice. Tento se v roce 2007 pohyboval kolem částky 20.000,- Kč měsíčně. Bylo-li žalobci znemožněno funkci obchodního zástupce vykonávat po dobu 10 měsíců, pak dle názoru soudu odškodnění ve výši pětinasobku průměrného měsíčního platu v České republice se jeví jako odškodněním přiměřeným. S ohledem na výše uvedené soud proto rozhodl, že žalobci přizná částku 100.000,- Kč jako nemajetkové újmy. Připočteno k tomu 952,- Kč na nákladech řízení celková částka, kterou soud žalobci přiznal činí 100.952,- Kč. Soud k tomuto přiznal žalobci též úrok z prodlení, neboť žalovaný ve lhůtě 6 měsíců ode dne, kdy náhrada škody byla u něho uplatněna, žalobci na tuto uplatněnou škodu ničeho nezaplátil. Úrok z prodlení tedy běží ode dne následujícího po uplynutí šesti měsíční lhůty. Soud přiznal žalobci úrok z prodlení jak z nedoplatku nákladů obhajoby, tak z požadovaného zadostiučinění, neboť má za to, že u žalovaného byla tato částka uplatněna, žalovaný mohl tuto částku sám kdykoliv dobrovolně zaplatit. Pokud tak neučinil a pokud bylo soudem shledáno, že tato částka je požadována důvodně, pak i ohledně této částky soud konstatuje, že žalovaný byl a je se zaplacením této částky v prodlení.

Při rozhodování o nákladech řízení soud vycházel z ustanovení § 142 odst. 3 o.s.ř., kdy žalobce měl neúspěch v nepatrné části, dále vycházel z ustanovení § 146 odst. 2 o.s.ř., když žalovaný tím, že uhradil částku 23.514,- Kč až po podání žaloby, zavinil, že v této části muselo být řízení zastaveno. Náklady řízení představuje odměna advokáta ve výši 28.570,- Kč dle vyhlášky č. 484/2000 Sb., dále

pak 3 paušální náhrady hotových výdajů po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, účast u jednání soudu), dále pak navýšení odměny a paušálních náhrad o 20 % DPH, celkem tedy na nákladech řízení částku 35.364,- Kč.

Lhůta k plnění vyplývá z ustanovení § 160 o.s.ř..

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení stejnopisu jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

Nebudou-li povinnosti tímto rozsudkem uložené řádně, včas a dobrovolně splněny, může se oprávněný domáhat výkonu rozhodnutí soudem nebo nařízením exekuce.

**Okresní soud v Českých Budějovicích
dne 2.2. 2010**

**JUDr. Jiří Křivanec, v.r.
samosoudce**

Za správnost vyhotovení :
Lenka Zimmerlová